

У дзень літургічнага ўспаміну бл. Яна Паўла II 22 кастрычніка ў Тракелях пад кіраўніцтвам Апостальскага нунцыя кс. аб-па Клаўдыя Гуджэроці ў касцёл былі ўнесены рэліквіі бл. папы Яна Паўла II, а ў другой палове дня ў Іўі ксяндзы біскупы Аляксандр Кашкевіч і Антоній Дзям'янка асвятлілі фігуру Яна Паўла II. Гродзенская дзяцэзія перажыла асаблівы Папскі дзень.

13 красавіка 1991 г. Ян Павел II заснаваў Гродзенскую дзяцэзію, “каб у Саюзе Савецкіх Рэспублік быў адноўлены каталіцкі Касцёл”. Затым той самы Папа прызначыў першага біскупа для новай дзяцэзіі. Ім стаў кс. бп Аляксандр Кашкевіч. Але, на жаль, падчас свайго зямнога жыцця Святы Айцец так і не наведаў Беларусь. Нягледзячы на тое, што ён добра ведаў, дзе знаходзіцца возера Свіцязь, што адбываецца ў Навагрудку і Гродне, яго нага ніколі так і не ступіла на гродзенскую зямлю. А ён так моцна гэтага хацеў... † “Калі Папа да нас не прыедзе, то мы да яго паедзем”, – так думалі і казалі тысячы вернікаў у Беларусі. І так адбываліся сустрэчы з любімым Папам падчас розных пілігрымак у суседнія краіны і ў Вечны горад. Пасля кожнай сустрэчы са Святым Айцом заставалася шмат успамінаў і ўражанняў.

22 кастрычніка ў Тракелях святары Гродзенскай дзяцэзіі перажывалі свой дзень засяроджання, на якім прысутнічаў таксама кс. абп Клаўдыя Гуджэроці. На распачацце сустрэчы ксёндз арцыбіскуп унёс у санктуарый рэліквіі бласлаўлёнага Святога Айца Яна Паўла II. Як сказаў кусташ санктуарыя кс. Павел Галіньскі, у рэлікварыі была змешчана кроў Папы, а месцам, дзе будучы захоўвацца рэліквіі, з'яўляецца марыйны санктуарый у Тракелях, таму што пры жыцці Папа вельмі любіў Марыю і надалей застаецца пры Ёй. Кс. абп Клаўдыя Гуджэроці таксама падзяліўся са святарамі сваімі перажываннямі і ўражаннямі ад сустрэч з бл. Янам Паўлам II.

Падчас “сеяння” Богага слова кс. абп Гуджэроці звярнуўся да прысутных святароў у канферэнцыі і гаміліі, узгадваючы аб Вялікім Папе. Святы Айцец, які заўсёды прыслухоўваўся да праблем кожнага чалавека, жыў жыццём тых, каго сустракаў, а яны

заўсёды слухалі яго голас, яго навуку. Тое ж павінен рабіць кожны святар. Ксёндз арцыбіскуп прасіў святароў заўсёды захоўваць жыццёвую раўнавагу, годную чалавецтва, і быць здольнымі інтэрпрэтаваць людскі голас. Моцнымі і поўнымі веры былі словы пасланніка Папы: “Святар для ўсіх з’яўляецца святаром. Гэта чалавек, які ні перад кім не замыкаецца, [...] які нікому не служыць акрамя самога Бога, гэта вольны чалавек, і таму ён можа даць сябе ўсім”. Нунцый заклікаў кожнага святара да стараннай малітвы, так, як гэта рабіў Ян Павел II: у засяроджанні, у цішыні, вельмі часта на працягу некалькіх гадзін стоячы на каленях, нават тады, калі не меў сіл, калі быў слабы фізічна. У гаміліі Яго Эксцэленцыя заклікаў гродзенскіх святароў абвяшчаць Добрую Навіну: “Гэта вялікае заданне – несці людзям суцэсненне”. А прыкладам гэтага можа быць аўтэнтчны Сведка веры – Ян Павел II. На заканчэнне літургіі кожны святар мог аддаць пашану рэліквіям, пацалаваўшы іх, а з гэтага дня, як адзначыў кс. Павел Галіньскі, кожны вернік, які наведзе Тракелі, таксама зможа пацалаваць рэліквіі Папы.

У другой палове дня эстафету веры прынялі вернікі Іўя разам са сваім пробашчам кс. Янам Гавецкім. Кс. бп Аляксандр Кашкевіч і кс. бп Антоній Дзям’янка ў прысутнасці вялікай колькасці людзей асвятлілі фігуру Яна Паўла II, якая была змешчана на Помніку чатырох культур і рэлігій. А потым у касцёле адбыўся цудоўны канцэрт, падчас якога групы дзяцей, моладзі і дарослых асоб прадставілі любімыя песні і песенькі бл. Папы. Трэба таксама ўзгадаць пра пробашча кс. Яна Гавецкага і манаскіх сясцёр, якія прыклалі шмат намаганняў, каб сабраныя вернікі адчувалі прысутнасць бл. Яна Паўла II.

Выдатным увянчанням Папскага дня была святая Імша пад кіраўніцтвам кс. б-па Антонія Дзям’янка. На заканчэнне набажэнства вернікі пацалавалі рэліквіі Яна Паўла II. Бласлаўлены Ян Павел II падчас свайго пантыфікату не наведзе нас, але цяпер ён шчаслівы прыходзіць да нас, на нашу беларускую зямлю. Ён цяпер нас бласлаўляе з дому Айца, а мы можам пачуць яго навуку. Няхай Ян Павел II назаўсёды застаецца ў нашай краіне і ў нашых сэрцах.